

Verwerende partij: Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Prejudiciële vragen

1. Moeten de artikelen 7 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de artikelen 5, [6, lid 6] en 13 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal⁽¹⁾ op hun grondgebied verblijven, gelezen in het licht van het arrest [van 19 juni 2018, Gnandi (C-181/16, EU:C:2018:465)], aldus worden uitgelegd dat de rechter bij wie beroep is ingesteld tegen een terugkeerbesluit dat is vastgesteld na afwijzing van een verzoek om internationale bescherming, bij de beoordeling van de wettigheid van het terugkeerbesluit enkel rekening mag houden met de wijzigingen in de omstandigheden die een weerslag van betekenis kunnen hebben op de beoordeling van de situatie aan de hand van het voornoemde artikel 5, die zich hebben voorgedaan voordat de procedure inzake internationale bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is beëindigd?
2. Moeten de omstandigheden als bedoeld in artikel 5 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, zich hebben voorgedaan op een tijdstip waarop de vreemdeling er legaal verbleef of tot verblijf was gemachtigd?

⁽¹⁾ PB 2008, L 348, blz. 98.

Hogere voorziening ingesteld op 25 november 2021 door Frédéric Jouvin tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 26 april 2021 in zaak T-472/20 en T-472/20 AJ II, Jouvin / Commissie

(Zaak C-719/21 P)

(2022/C 64/34)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Frédéric Jouvin (vertegenwoordiger: L. Bôle-Richard, avocat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 26 april 2021 in zaak T-472/20 en T-472/20 AJ II, Jouvin / Commissie vernietigen, voor zover hierbij het beroep kennelijk rechtens ongegrond is verklaard;
- het in eerste aanleg gevorderde toewijzen en het dossier terugverwijzen naar de Commissie;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn hogere voorziening voert rekwirant drie middelen aan.

Het eerste middel is ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling van de voor het Gerecht aangevoerde feiten, een onjuiste beoordeling door het Gerecht van de inhoud van een bewijs en een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot de vereiste bewijsmaatstaf. Volgens rekwirant heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de voorgelegde feiten rechtens onjuist te kwalificeren. Het Gerecht is immers van oordeel dat het zeer grote aantal inbreukplegers niets afdoet aan de vaststelling van de Commissie betreffende het ontbreken van bewijs voor een heimelijke verstandhouding tussen de in klacht van rekwirant genoemde ondernemingen. De vaststelling van een groot en exponentieel aantal inbreukplegers is niet bedoeld om het bestaan van een heimelijke verstandhouding aan te tonen, maar lijkt er een gevolg van te zijn.

Het bewijs van die heimelijke verstandhouding werd aangevoerd door rekwirant, die heeft aangetoond dat de aan de normalisatiewerkzaamheden deelnemende ondernemingen vooraf waren benaderd met het oog op het verkrijgen van licenties op zijn octrooiportefeuille. Na het mislukken van de onderhandelingen hebben alle benaderde ondernemingen deelgenomen aan de normalisatiewerkzaamheden bij de ISO en heeft geen van hen voldaan aan hun verplichting tot melding van kennis van octrooien die verband zou kunnen houden met de norm die werd ontwikkeld. Deze factoren vormen de heimelijke verstandhouding die heeft geleid tot de exponentiële toename van het aantal inbreukmakers.

Rewirant voert eveneens een middel aan dat berust op een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot de door de Commissie en daarna door het Gerecht in zijn beschikking vereiste bewijsmaatstaf om een heimelijke verstandhouding tussen de betrokken ondernemingen aan te tonen.

Het tweede middel is ontleend aan het feit dat geen rekening is gehouden met de aan het Gerecht ter kennis gebrachte feiten. Volgens rekwirant is het Gerecht van oordeel dat zijn argumenten betreffende een verdeling van markten niet tijdens de administratieve procedure aan de orde zijn gesteld. Rekwirant heeft dit argument echter wel tijdens die procedure aan de orde gesteld in een aan de Commissie gerichte brief van 15 mei 2018, dus meer dan twee jaar voor het definitieve besluit van de Commissie tot afwijzing van de klacht van rekwirant. Bijgevolg heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geen rekening te houden met de werkelijke inhoud van aangedragen bewijs.

Ten slotte berust het derde middel op het feit dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de vaststelling van de inhoud van het bewijs. Het Gerecht is van oordeel dat rekwirant het Gerecht in essentie verzoekt een inbreuk op de mededingingsregels vast te stellen. Rekwirant betoogt evenwel dat de Commissie bij een correcte beoordeling van de tijdens de administratieve procedure aangevoerde bewijzen alleen maar had kunnen constateren dat er sprake was van een heimelijke verstandhouding tussen de in klacht genoemde ondernemingen en daarmee van een inbreuk op de mededingingsregels.

Rekwirant heeft zich met betrekking tot de vaststelling dat hij is gediscrimineerd, in zijn verzoekschrift beperkt tot het formuleren van argumenten die reeds tijdens de administratieve procedure zijn aangevoerd en tot het uiteenzetten van de kennelijke beoordelingsfout die de Commissie heeft gemaakt door geen rekening te houden met de door rekwirant aangevoerde feiten. Door te stellen dat rekwirant geen enkel argument heeft aangevoerd met betrekking tot het kennelijk bestreden besluit, heeft het Gerecht zijn motiveringsplicht geschonden, aangezien rekwirant met al zijn argumenten de kennelijk onjuiste beoordeling door de Commissie heeft willen aantonen.

Rekwirant verwijt de Commissie eveneens een kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de kwalificatie als heimelijke verstandhouding. Rekwirant heeft het Gerecht in geen geval verzocht om rechtstreeks een inbreuk op de mededingingsregels vast te stellen, maar veeleer om vast te stellen dat de analyse van de aan de Commissie ter kennis gebrachte feiten voor deze instelling noodzakelijkerwijs aanleiding had moeten zijn om zelf een inbreuk op de mededingingsregels en een duidelijke schending van haar eigen aanbevelingen vast te stellen.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Županijski sud u Puli (Kroatië) op
30 november 2021 — Strafprocedure tegen GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. in liquidatie**

(Zaak C-726/21)

(2022/C 64/35)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Županijski sud u Puli (rechter in eerste aanleg Pula, Kroatië)

Partijen in het hoofdgeding

GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. in liquidatie